

กัณฑ์

ลึษา กุหาเสน่ห์

ชื่ออาจดูน่ากลัวแต่ก็น่าติดตาม ท่านคิดแบบเดียวกับข้าพเจ้าไหม? เมื่อมีกัณฑ์ก็ต้องมีเบ็ดล่อ และที่หนีไม่พ้นก็คือ “เหยื่อ” ที่ติดกับที่ดักไว้

แน่นอน “กัณฑ์” ที่ข้าพเจ้าหมายถึงก็คือ การทดลอง หรือ การล่อลวงของซาตาน ที่คริสเตียนทุกคนจะต้องมีประสบการณ์ในเรื่องนี้ บางคนอาจจะไม่มีความกล้าพอที่จะปฏิเสธสิ่งล่อใจที่ซาตานเอามาล่อและติดกับ ในที่สุดก็พ่ายแพ้ แต่บางคนสามารถหนีรอดมาได้ เพราะชีวิตฝ่ายวิญญาณเข้มแข็ง และดำเนินชีวิตในน้ำพระทัยของพระเจ้า ถึงแม้เราจะตกอยู่ในการทดลองของพระเจ้าของเราที่ทรงเมตตาที่จะช่วยเหลือเรา

ในพระธรรม 1 โครินธ์ 10:13 กล่าวไว้ว่า “ไม่มีการทดลองใด ๆ เกิดขึ้นกับท่าน นอกเหนือจากการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ทั้งหลาย พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์จะไม่ทรงให้ท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ และเมื่อทรงทดลองท่านนั้น พระองค์จะทรงโปรดให้ท่านมีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย เพื่อท่านจะมีกำลังทนได้” แต่ส่วนใหญ่เรามักจะมองข้ามทางออกที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้ให้แม้จะตระหนักว่า ผลแห่งการพ่ายแพ้การทดลองนั้นจะทำให้เรารู้สึกผิดต่อความบาปและจะมีชีวิตที่ขมขื่นจากความเจ็บปวดนั้นไปอีกนาน

โอ! พระบิดาเจ้าข้าของทรงโปรดเสริมกำลังและให้เราดำเนินชีวิตอยู่ในกรอบแห่งน้ำพระทัยของพระองค์ด้วยเถิด

ข้าพเจ้าพบว่า การรับเชื่อเป็นคริสเตียนไม่ใช่เรื่องยากมากนัก แต่การเป็นคริสเตียนที่ดำเนินชีวิตที่เป็นเรื่องยากเสียเหลือเกิน ถึงแม้เราจะเป็นผู้เชื่อที่ติดสนิทกับพระเจ้าและจำคำสอนของพระองค์ได้ดี แต่ก็ยังคงหลงทางอยู่บ่อย ๆ มิใช่น้อยที่หลงหายไปจากทางของพระเจ้าเลย แต่ก็มีไม่น้อยที่สำนึกในความผิด สาราภาพความผิดบาปทูลขอการอภัยจากพระองค์ และกลับมาดำเนินชีวิตภายใต้ร่มพระคุณอีกครั้ง เมื่อนั้นในครัวเรือนนั้นจะมีความชื่นชมยินดี (ดู ปัญญาจารย์ 7:4) เมื่อสำนึกถึงความผิดและสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเราและจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น (1 ยอห์น 1:9) และถวายตัวเราเป็นเครื่องบูชาที่บริสุทธิ์ต่อพระองค์ เครื่องบูชาที่พระเจ้าทรงรับได้คือจิตใจที่ซอกซ้อใจที่สำนึกผิดและซอกซ้อใจนั้น (สดุดี 51:17) และทูลขอพระองค์ให้ทรงประทานใจใหม่ที่สะอาดใจตัวเรา และทรงพินิจใจให้เกิดความหนักแน่นขึ้นใหม่ในตัวเรา (สดุดี 51:10) และทูลขอสติปัญญาและการทรงนำจากพระเจ้าให้เราสามารถรักษาความบริสุทธิ์ในการ

ดำรงชีวิตให้มากที่สุด ให้เข้าใกล้พระองค์โดยการอธิษฐานด้วยความถ่อมใจ ด้วยการวิงวอนและด้วยความปรารถนาอย่างแท้จริง ฟังพระสุรเสียงของพระเจ้าที่ตรัสกับเรา และเชื่อฟังถึงแม้ว่าการเชื่อฟังนั้นจะหมายความว่าเจ็บปวดก็ตาม

ขอให้เราทูลวิงวอนต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า อย่าให้เราต้องพบกับ การทดลองบ่อยครั้งเกินไป โดยเฉพาะในภาวะเศรษฐกิจตกต่ำอย่างในขณะนี้ การทดลองอาจมีมากสำหรับบางคน ขอให้เข้มแข็งกับพระเจ้า และนี่ถึงข้อพระวจนะที่ว่า

“ข้าพเจ้าผจญทุกสิ่งได้ โดยพระองค์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า” (ฟิลิปปี 4:13)

ขอให้แน่ใจว่า เราทูลขอการเสริมกำลังจากพระองค์ เราล้มแน่อ้าฟังเพียงสติปัญญาของตนเอง ข้าพเจ้าใคร่จะขอยกตัวอย่างเปรียบเทียบการตัดสินใจที่จะหลีกเลี่ยงอันตรายหรือความพินาศ หรือการหลงหายฝ่ายจิตวิญญาณที่เราารู้ว่าเราอยู่ข้างหน้า แต่เราก็ตกใจที่จะกระโจนเข้าหา โดยให้เหตุผลแก่ตัวเองว่า “ขอลองเสียหน่อยนะ” ที่ขอลองเสียหน่อยนี้ละ ที่จะนำภัยอันใหญ่หลวงมาสู่ชีวิตของเรา

ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอถือโอกาสเป็นพยานส่วนตัวสักนิด

เมื่อเมษายนปีที่แล้วข้าพเจ้าและลูกสาวคนโต (ข้าพเจ้ามีลูกสาว 2 คนและลูกชาย 1 คน) ได้มีโอกาสเดินทางไปท่องเที่ยวที่ประเทศญี่ปุ่นและไปเที่ยว “ดิสนีย์แลนด์” กันก็มีเครื่องเล่นผาดโผนชนิดหนึ่งที่มีชื่อว่า “Space Mountain” ครั้งแรก ข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะไม่เล่นเครื่องเล่นใด ๆ เลย แต่คำว่า “ลองดูเสียหน่อยนะ” นี้แหละที่บอกไว้ ไหน ๆ ก็มาแล้วและไม่ทราบว่าจะมีโอกาสจะได้ไปอีกหรือไม่ ไหน ๆ ก็ไหน ๆ แล้ว ทั้ง ๆ ที่ก็มีคำเตือนอยู่เป็นระยะ ๆ ว่า ผู้ที่มีปัญหาด้านสุขภาพโดยเฉพาะโรคหัวใจ ถ้าไม่แน่ใจก็ขอให้เดินออกไปตรงทางที่เตรียมไว้เสีย ข้าพเจ้าก็บอกตัวเองว่าปัญหาของเราอยู่ที่ลิ้นหัวใจไม่ใช่โรคหัวใจคงไม่เป็นไรหรอก แต่ก็ถามตัวเองทุกคำเตือนว่าจะเดินออกไปดีหรือไม่ ก็ตัดสินใจไม่เด็ดขาดและความอยากรู้อย่างไร ก็มีอำนาจเหนือความกลัวอันตรายที่อาจมีถึงชีวิต จนกระทั่งคำเตือนสุดท้าย ความไม่อยากเล่นก็มีมากกว่าแล้ว แต่ก็เข้าไปเสียแล้ว ในคราวนั้นข้าพเจ้าเกือบจะได้นั่งเฝ้าเครื่องเล่นนั้นตลอดไป ถ้าไม่ใช่เพราะพระคุณของพระเจ้า ข้าพเจ้าร้องหาพระเจ้าแล้วจริง ๆ เพราะรู้ว่าตัวเองทนไม่ไหวแล้ว

ข้าพเจ้าหวังว่าตัวอย่างที่ยกมาให้ฟังนี้ อาจเป็นอุทธาหรณ์ให้แก่พี่น้องที่รักในพระคริสต์ทุกคน ไม่มากนักน้อย ขอโปรดระลึกไว้เสมอว่า ที่พึ่งเดียวของเราก็คือพระเจ้าเท่านั้น

ขอให้เราเชื่อฟังในพระเจ้าให้มาก ๆ ขอให้เมล็ดความเชื่อที่เราหว่านในใจจะเพิ่มจำนวนมากขึ้น ๆ ทุกวัน และรักพระองค์มากขึ้นทุกวัน ๆ

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 49 ฉบับที่ 261 มีนาคม - เมษายน 1998, หน้า 11-12.